

να ή μητέρα του...

Ώστόσο, ό Λαμαρτίνος έπαψε, μόλις ξαναφρέθηκε στό σπίτι του, να συλλογίζεται τί γυναίκα, πού τού χάρισε μερικέσ από τίς πιο εύτυχιόμηνεσ ώρεσ τήσ ζωήσ του. Έτσι άσπατη ήνε ή καρδιά όλων τών άνδρών γενικά—καί τών ποιητών ιδιαίτέρωσ.

Άπεναντίασ, ή 'Ιουλία ήταν σοβαρά έρωτευμένη μέ τό Λαμαρτίνο. Δέν μπορούσε να τόν θγάλη από τί σκέψη τήσ. Καί κείνο πού τήν έκανε να υποφέρει περισσότερο, ήταν ό φόβος μήπωσ τόν ξελογοιάση καμμιά άλλη γυναίκα.. Ζήλευε τοιμερά! Καί όσο περνούσαν ή μέρεσ καί ή θδομάδεσ, χωρίσ να παίρη γράμμα από τόν άγαπημένο τήσ, τόσο ή άπελπίοια τήσ μεγάλωνε!

Πέρασαν έτοι τρείσ περίπου μήνεσ. Καί μονάχα τόν 'Ιανουάριο τού 1817, ή 'Ιουλία μπόρεσε να ξαναδθ τόν Λαμαρτίνο, ό όποιοσ πήγε στό Παρίσι όχι έπειδή άυπομονούσε να σφίξη καί πάλι τί φίλη τόν στην άγκαλιά του, άλλ' έπειδή ήθελε να ένεργήση καί να θρη καμμιά δουλειά. Η 'Ιουλία τόν θόηθεσ όσο μπορούσε στη δύσκολη αυτή περιστασία. Καί ό ποιητήσ συγκινήθηκε τόσο από τήν άφοσίωσή τήσ, ώστε...δέχτηκε να τήν ξαναγαπήση!..

Η νέα έρωτική τουσ περίοδος θάσασε δυό μήνεσ. Μιά μέρα, όμως, ό γονείοσ τού ποιητού τόν ειδοποίησαν ότι έπρεπε να γυρίση πίσω, στό Μιλύο. Ό Λαμαρτίνοσ αναγκάστηκε να ύπακούση...

Ό δεύτεροσ αυτόσ άποχωρισμόσ έγινε άφορμή να επιδεινωθ ή κατάσταση τήσ 'Ιουλίασ... Η γυναίκα αυτή άμάρτησε πολλέσ φορέσ στη ζωή τήσ. Μέ τό παράπορο ασηθημά τήσ για τόν Λαμαρτίνο, τήν έκανε να ξείλειωθ για όλα τά παραστρατιοματά τήσ.

Έσθυσε ήρεμα τό μεσημέρι τήσ 18ησ Δεκεμβρίου 1817, ψηθυρίζοντασ τ' ύνομα τού Άλφόνσου.

Καί ό Λαμαρτίνοσ, όταν έμαθε τό θάνατό τήσ, κατάλαθε πώσ μαζύ μέ τήν 'Ιουλία έχανε καί μια ύπαρξη τυφλά άφοσιωμένη σ' αυτόν. Καί, μέ τήν καρδιά σπαραγμένη από πόνο, καί από μετάνιοια ύσασ, κάθισε κ' έγραψε, τό ένα ύστερ' από τό άλλο, δυό τραγουδία πού έκαναν άθάνατο καί αυτόν καί τή γυναίκα πού τού τό ένεπνευσε.

Τά έζέρετε, αναγνώσταί, τά τραγουδία αυτά.

Είνε ή «Λίμνη». Είνε ό «Έσταιρωμένος». Δυό τραγουδία πού μοιάζουν μέ βογγητό καί άναφυλήτ...

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ

Ζάππειον, θέα θαυμαστή, συνωσι (μόσ καί νύλα) άριστοκράτεσ μπόλικοι καθώσ καί (ρεμπεσκέδεσ

κολώνια, δεντρολίβανο, λεθάντεσ, ποδαρίλα, γρανίτα, φρέσκα παγωτά, λουκούμια καί καφέδεσ.

Χωρίσ να είσαι ποιητήσ, σου παίρνουν τό μυαλό, ό Στύλοι, ό Λόφοσ τών Μουσών κι' ό μέγαλσ Πρθενώσ πότε κυτάξιεσ τά θουνά καί πότε τό γυαλό, κι' όταν θαρεύσαι άπ' αυτά, κυτάσ τόν ούρανό.

Χάνεται μέσ' στην έκσταση καί ή γρηά κι' ή κόρη, καί δέν προφταίνουν στό κοινόν οι τόσο σερβιτόροι, να κουσάλουν γλυκίσματα.

Κι' ένώ τουσ πάντα άνοιμο ή θεαε μουσική, καμπόσοι άφιλόμουσοι όλίγο παρκεί κοιμώνται στά καθίσματα!

ΞΕΦΤΕΡΙ

Στά πρηνηδόν! γονυπετώ! τροχάδην είμαι μάνα Θεριό μέ έκανε ή γραμμή, λιοντάρ' ή κουραμίανα! Τ' αυτία μου τά συνήθισα μέ τήσ Λαμπρήσ τά σμπάρα.

Καί όπου πέσω σύγχυθ ή φέρω καί τρομάρα! Μονάχα σύ να μη σωθής γλυκειά δεκαμερία, Καί να μη μάσ χωρίσουνε, κουζίνα μου Μαρία!

ΣΕ ΜΙΑ ΓΕΙΤΟΝΟΠΟΥΛΑ

Περνώ καί μέ τρελλαινούν τά ναζάκια σου τά πονηρά. Περνώ καί δέν χορταίω τά ματάκια σου τά φλογερά, Καί δέν μπορώ να σέ ξεχάσω, γειτονούλα μου τρελλή... "Αχ, πώσ φοβούμαι μήπωσ σκάσω άπό τήν λαύρα τήν πολλή!

ΓΝΟΜΙΚΑ, ΣΚΕΦΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Η όμορφιά είναι μια συστατική επιστολή προς τον έρωτα, που την δίνει ή φύσισ στους εύνοιομένους τήσ.

Βουατύρ

Ό έρωτασ είναι μια άρρώστια, από τήν όποια κανείς δέν θέλει να γιαιερνηθί.

Ρωσσέρδ

Όποσ σέ κάθθ πράγμα, έτοι καί στόν έρωτα ή πείρα είναι ένας ιαιτρόσ, πού έρχεται πάντοτε άφοϋ ή άρρώστια κάνει τό έργο τήσ.

Κα Ντέ Λατούρ

Η πολύ ευαίσθητη καρδιά έχει ανάγκη από πολλά μαθήματα, για να μη ρίχνη τόν ώκεανό τών αισθημάτων τήσ μέσα σ' ένα κόσμο.

Βύρων

Ό πραγματικόσ άνδρασ δυό πράγματα κυρίωσ επιθυμεί : Τόν κίνδυνο καί τό παιχνίδι. Να λοιπόν πόσο είναι ό λόγος, πού επιθυμεί τήν γυναίκα, τό πιο επικίνδυνο παιχνίδι πού ύπάρχει στόν κόσμο όλόκληρο.

Νίτσε

Κατά κανόνα, ή γυναίκεσ δέν ζέροντι τί θέλουν. Κι' άν καμιά τό έξει, δέν τοιά να τό ζητήση.

Τούσνερ

Ό άνδρασ όφείλει να έτοιμάζεται για τόν πόλεμο κι' ή γυναίκα για να ζεκουράση τόν πολεμιστή. Όλα τ' άλλα είναι παραφροσύνη. Η εύτυχία τού άνδρόσ λέγεται : «Θέλω» καί τήσ γυναίκασ : «Εκείνοσ θέλει».

Νίτσε

Η Γαλλίδεσ είναι ροδάνια, ή Ιταλίδεσ τροφίτεσ, ή Ισπανίδεσ πατέρι τών 'Ινδιών κι' ή Γερμανίδεσ κρέμα.

Λεόν Γκοζζάν

Η γυναίκεσ πούχουν καλλίγραμμεσ κνήμεσ πηδών πολύ διαφορετικά τά χαντάκια από εκείνεσ πού δέν έχουν κνήμεσ εύγραμμεσ.

Κα Ντέφάντ

Ό πρώτοσ άνθρωποσ πού περιφρόνησε τόν έρωτα ήταν κι' ό πρώτοσ άθεοσ τού κόσμου.

Μερόσιέ

Η γυναίκα είναι τό μόνον όν πού δέν μπορεί κανείς να τό σκυφαντήση, γιατί έχει άπάνω του όλες τίς κακίεσ.

Νοοριάκ

Η γυναίκα κρίνει πάντα επεικώσ τίς γυναίκεσ εκείνεσ, πού διεπράξαν σφάλματα, τά όποια μπορεί να διαπράξη κι' ή ίδια.

Α. Ρικάρ

Ό έρωτασ, όπωσ κι' ό φόβοσ, σέ κάνει να πιστεύησ τά πάντα.

Κα Ντέ Όλνοϋ

Τό κλειδί τήσ καρδιάσ είναι τά γλυκόλογα.

Κα Ντέ Σαρτοϋ

Οι άνδρεσ κακολογοϋν όλες τίς γυναίκεσ, εκτόσ εκείνησ πού άγαποϋν.

Κα Ντέ Άρκοινβίλ

Στόν έρωτα οι άνδρεσ είναι πολύλογοι κι' ή γυναίκεσ όλιγόλογεσ. Αυτό προέρχεται άπ' τό ότι οι άνδρεσ θέλουν να πείσουν κι' ή γυναίκεσ να πεισθών.

Άγιόσ Προσπεροσ

Στόν έρωτα όποιοσ τίποτε δέν ύπόσχεται, τίποτε δέν όφείλει.

Κα Ντέ Βινϋ

Γυναίκα άκάθαρη, δέν είναι γυναίκα, είναι τέρασ.

Γκαίτε

Τίποτε δέν τιμά τήν γυναίκα τόσο πολύ, όσον ή ύπομονή τήσ, καί τίποτε τόσο λίγο, όσο ή ύπαμονή τού σκύβου τήσ.

Ζ. Ζουμπέρ

Ό άνδρασ λατρεύει μια γυναίκα για τήν τιμότητά τήσ καί τήν μπει γιατί δέν έννοει να τού παραδοθί.

Κα Σαμφόρ

Δέν πρέπει κανείς να εμπιστεύεται στούσ ποταμούσ, στούσ όπλισμένοσ άνθρώπουσ, στα ζωα πούχουν κέρατα ή μυτερά νύχια καί...στις γυναίκεσ.

Γκάντι

Η άσχημία είναι ό καλύτεροσ φύλακασ μάσ κατέλλασ, έστερα όμως από τήν άρετή τήσ.

Κα Ντέ Κουλίε